

DECIZIA NR.87

Directia generala a finantelor publice , Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice privind solutionarea contestatiei depusa de catre d-na X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-au stabilit de plata dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA de plata.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei de referitoare la obligatiile de plata accesorii conform confirmarii de primire existente in copie la dosarul contestatiei si de data inregistrarii contestatiei la Administratia Finantelor Publice, conform stampilei acestei institutii.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205, 207 si 209 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, D.G.F.P. este investita cu solutionarea contestatiei formulata de catre d-na X.

I. D-na X formuleaza contestatie impotriva Deciziei de referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care organele de inspectie fiscala au stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA de plata si solicita anularea actului administrativ fiscal contestat din urmatoarele motive:

In data de 22.07.2009, Garda Financiara a incheiat Procesul verbal de constatare prin care a precizat ca d-na X ar fi trebuit sa se inregistreze in scopuri de TVA si ca datoreaza bugetului de stat TVA in pentru vanzarile de terenuri din perioada 2008-2009.

Contestatoarea sustine ca Procesul verbal de constatare nu constituie titlu de creanta si cu atat mai putin titlu executoriu si ca nu s-a nascut niciun raport juridic obligational fata de subsemnata.

In contestatia formulata d-na X sustine ca in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii se face referire la Decizia de impunere prin care s-a individualizat baza de impunere reprezentand TVA, care nu i-a fost comunicata iar din Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nu rezulta cum a fost calculata suma de reprezentand TVA de plata.

Fata de situatia prezentata, contestatoarea sustine ca, in conditiile in care nu i-a fost comunicat titlu de creanta in baza caruia organul fiscal sa stabileasca in mod explicit debitul principal, nu se poate pretinde dobanzi si penalitati ca accesorii al debitului principal , motiv pentru care solicita admiterea contestatiei referitor la accesoriile stabilite de plata,.

De asemenea,d-na X solicita comunicarea Deciziei mentionata in actul administrativ fiscal contestat.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii organul fiscal din cadrul Administratiei Finantelor Publice a stabilit, pe perioada 30.09.2011-31.12.2011, dobanzi si penalitati aferente debitului de plata reprezentand TVA.

Accesoriile au fost calculate in conformitate cu prevederile art.119 si 120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile contestatoarei , documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P. prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei referitoare la accesoriile calculate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii asupra debitului stabilit de plata prin Decizia de impunere, in conditiile in care solutionarea contestatiei formulata de d-na X impotriva Deciziei de impunere a fost suspendata prin Decizie pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala respectiv in Dosarul penal existent pe rolul Parchetului de pe langa Judecatorie.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice au stabilit, in sarcina P.F. X, dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA de plata.

Din Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, rezulta ca accesoriile au fost stabilite, pe perioada 30.09.2011-31.12.2011, asupra debitului reprezentand TVA de plata, existent in fisa privind evidenta de platitor a d-nei X, care a fost stabilit prin Decizia de impunere.

Dobanzile si penalitatile de intarziere au fost stabilite in conformitate cu prevederile art.119 si 120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, reprezentand masura accesorie in raport de debitul de plata, existent in evidenta pe platitor in sarcina P.F. X.

In contestatia formulata, d-na X sustine ca in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii se face referire la Decizia de impunere prin care s-a individualizat debitul reprezentand TVA, care nu i-a fost comunicata iar din Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nu rezulta cum a fost calculata taxa pe valoarea adaugata.

Astfel, in conditiile in care nu i-a fost comunicat titlu de creanta in baza caruia organul fiscal sa stabileasca in mod explicit debitul principal, nu se pot pretinde dobanzi si penalitati ca accesorii ale debitului principal , motiv pentru care solicita admiterea contestatiei referitor la accesoriile stabilite de plata.

De asemenea,d-na X solicita comunicarea Deciziei mentionata in actul administrativ fiscal contestat.

In ceea ce priveste sustinerea d-nei X, potrivit careia organul fiscal nu i-a comunicat Decizia de impunere prin care s-a individualizat debitul reprezentand TVA, asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate, mentionam:

Analizand Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii se constata ca organele fiscale din cadrul A.F.P. in mod eronat, in actul administrativ fiscal contestat, au inscris Decizia de impunere din 08.01.2010 in loc de Decizia de impunere din 29.10.2009, in anexa la Decizia la rubrica"documentul prin care s-a individualizat suma de plata"

In fapt, actul administrativ fiscal prin care s-a stabilit TVA de plata si majorari de intarziere aferente este Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale din 29.10.2009, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie fiscala, comunicata P.F. X, prin publicitate pe pagina de internet a Agentiei Nationale de

administrare Fiscala, in conformitate cu prevederile art.44 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, comunicarea considerandu-se efectuata in data de 07.12.2009, conform documentelor existente la dosarul contestatiei.

Astfel, afirmatia contestatoarei potrivit careia actul administrativ fiscal prin care s-a stabilit debitul de plata, respectiv TVA nu i-a fost comunicat nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei.

Mai mult, din documentele existente la dosarul contestatiei se retine ca Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale ,emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie fiscala a fost contestata de catre D-na X, in termenul legal de contestare, prin contestatiile inregistrate la Administratia Finantelor Publice.

Contestatiile formulata de D-na X au fost solutionate prin Decizie de catre Biroul de Solutionare a Contestatiilor din cadrul D.G.F.P. , comunicata la domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura respectiv Cabinet Avocat , conform confirmarii de primire existenta la dosarul contestatiei.

Mentionam faptul ca, prin dispozitivul Deciziei, organul de solutionare a contestatiilor din cadrul D.G.F.P. a dispus suspendarea solutionarii contestatiei formulata de d-na X, persoana fizica, formulata impotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Cum dobanzile si penalitatile de intarziere sunt aferente TVA de plata stabilita prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale, contestata de D-na X si pentru care prin Decizie s-a dispus suspendarea solutionarii cauzei pana la pronuntarea unei solutii definitive in Dosarul penal aflat pe rolul Parchetului de pe langa Judecatoria, in speta se vor aplica prevederile art.214 alin.(1) lit. a) si b) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza:

"(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți."

Potrivit acestor prevederi legale organul de solutionare a contestatiei poate suspenda prin decizie motivata solutionarea cauzei atunci cand organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii

unei infractiuni a carei constatare are o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa.

De asemenea, organul de solutionare a contestatiei poate suspenda solutionarea contestatiei atunci cand aceasta depinde de existenta unui drept care face obiectul altei judecati.

In cauza in speta, se constata ca solutionarea contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale prin care s-a stabilit debitul de plata respectiv TVA de plata si majorari de intarziere a fost suspendata pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala respectiv pana la solutionarea Dosarului penal, de catre Parchetul de pe langa Judecatoria, in conditiile in care organele de inspectie fiscala au transmis actele administrativ fiscale contestate acestei institutii.

In evidenta analitica pe platitor a fost evidentiat debitul reprezentand TVA, inregistrat in baza Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale s-au efectuat plati conform O.P. si s-a compensat suma conform notei de compensare, ramanand astfel de plata suma de ... lei reprezentand TVA.

In conditiile in care dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport de debitul stabilit suplimentar de plata prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale si pentru care organele de solutionare a contestatiei au dispus suspendarea solutionarii contestatiei prin Decizia, D.G.F.P. - Biroul de solutionare a contestatiilor, nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei cu privire la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-a stabilit accesoriile.

Prin urmare, se va suspenda solutionarea contestatiei formulata de catre D-na X, impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-a stabilit accesoriile asupra debitului, supus unei alte judecati, avand in vedere si principiul de drept "accessorium sequitur principale".

In functie de solutia pronuntata, urmare a solutionarii contestatiei formulata de catre D-na X, impotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale, se va relua procedura administrativa de solutionare a contestatiei cu privire la majorarile de intarziere stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, in conformitate cu prevederile art.214 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza:

"(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu. "

Pentru cauza in speta sunt aplicabile prevederile art.216 alin.(4) din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care dispune:

"(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214."

Pentru considerentele aratate în conținutul deciziei și în temeiul art.119, 120, art. 214 și 216 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

Suspendarea soluționării cauzei referitoare la majorările de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, până la pronunțarea unei soluții irevocabile cu privire la Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspectia fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, prin care s-a stabilit suplimentar de plată TVA asupra cărora au fost calculate accesoriile în speță; procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor menționate în prezenta decizie.

Transmiterea dosarului Administrației Finanelor Publice urmând ca aceasta să înainteze contestația organului de soluționare competent, după încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul în termen de 6 luni de la comunicare, conform Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.